

[Ministeren for skatter og afgifter]

ser, som loven kræver opfyldt for frigivelsen, faktisk viser sig ikke at være opfyldt. Jeg henstiller igen, at man udskyder disse ændringsforslag. Jeg forstår slet ikke, hvorfor de behandles forskelligt. Jeg kan gentage, at regeringen fremkommer med et forslag. Vores planer er, om alt går vel – hvad der så ligger i dette – at fremkomme med forslagene, så snart folketinget træder sammen igen her i januar måned. Jeg synes, det er rimeligere at vente til det tidspunkt fremfor at vedtage et lovforslag, som muligvis kommer til at virke som en hund i et spil kegler i forhold til det gennemtænkte forslag, som regeringen vil fremsætte, og som jeg er sikker på vil få en positiv behandling i udvalget. Når jeg er sikker på det, skyldes det, at jeg i og for sig er helt enig i de intentioner, der ligger i de ændringsforslag, men jeg synes bare ikke, at de fremkommer på rette tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Når nu ministeren slår sig op på, at denne regering prioriterer beskæftigelsen højere end alt andet, herunder bekæmpelse af skattefiduser, så synes jeg lige, der er grund til at slå fast, at netop denne regering har været i stand til at forøge arbejdsløsheden midt under en begyndende forbedring af de internationale konjunkturer. Det er helt klart, at hvis der var tale om en politik, som SF stod bag, så det noget bedre ud med beskæftigelsen. Det, vi diskuterer, er, hvilke midler til fremme af beskæftigelsen vi vil bruge. Her vil vi fra SFs side ikke bruge skattefiduser – dog stadig væk med det forbehold, at når nogle har indstillet sig på det, så vil vi give dem en rimelig tid til at slippe ud af denne klemme igen.

Jeg vil sige i anledning af ministerens bemærkninger om udlejningsforhold, at vi er udmærket klar over, at på skibsområdet udlejes skibe meget, og det kan der ikke gribes ind i. Det griber vi heller ikke ind i. Vi forbyder ikke udlejning af skibe. Vi begrænser afskrivninger for én speciel type udlejning, den type udlejning, der betyder en rent passiv investering, nemlig bareboat charter. Dette og intet mere. Det er det, jeg har foreslået i min ordførertale.

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Foighel):

Det var dog topmålet af demagogi at stille det sådan op: hvad prioriterer man højest, beskæftigelsen eller skattefiduser? Regeringen prioriterer overhovedet ikke skattefiduser på nogen som helst måde. Det, der er tale om, er, at vi har nogle afskrivningsregler på skibe, som ikke er regeringens opfindelse, men som er opfundet af den daværende socialdemokratiske finansminister, Viggo Kampmann, og det er i ly af disse afskrivningsregler, at både skibsværftsindustrien og rederivirksomhederne er bygget op i dette land. Det er det, det drejer sig om. Det drejer sig ikke om nogle skattefiduser.

Vi er kede af, at vi ikke kan komme leasinganparter ved skibe til livs, men det kan vi ikke for tiden. Den konkrete afvejning, vi har foretaget for øjeblikket, er også motiveret af, at passiv investering i skibe af folk, som ikke er kyndige i skibsfart, jo ikke for øjeblikket er en fuldstændig risikofri forretning, så jeg tror såmænd ikke, at det hul bliver så forfærdelig stort.

Lykketoft (S):

I diskussionen om, hvem der har opfundet afskrivningsreglerne, er det måske et relevant ekstra bidrag at minde – måske især hr. Fogh Rasmussen – om, at i 1974 fremkom den daværende venstrefinansminister, hr. Anders Andersen, med et forslag om begrænsning af afskrivningerne på skibsanparter, der var ganske meget beslægtet med det, som S og SF foreslår her i dag. Det har ikke påvirket hr. Fogh Rasmussens argumentation.

Det er i det hele taget fabelagtigt at høre hr. Fogh Rasmussen, hr. Stubkjær Pedersen, hr. Bernhard Baunsgaard og ministeren tale om beskæftigelsen her i dag. Jeg er fuldstændig enig i de generelle bemærkninger, hr. Rahbæk Møller gjorde lige før om, at det her jo på ingen måde drejer sig om, at nogle i denne sammenhæng er mindre for beskæftigelse, end andre er det, men det drejer sig om, hvilke metoder der er hensigtsmæssige til at skabe en given beskæftigelse. Det drejer sig om, hvor mange mellemhandlere der skal tjene på det, for at man kan skaffe en given beskæftigelse. Hele den diskussion, som de borgerlige partier prøver at køre i stilling her, er dybest set en skindiskussion af den